DZIENNIK
POCZTY I TELEKOMUNIKACJI

WARSZAWA, 20 stycznia 1953 r. | Nr 3 | Poz. 13 — 20

TREŚĆ:

I

ZARZĄDZENIA MINISTRA POCZT I TELEGRAFÓW:

13.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 18 grudnia 1952 r. o wprowadzeniu do obiegu i sprzedaży kartek pocztowych z wydrukowanym znaczkiem pocztowym opłaty wartości 30 gr.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. Nr 63, z 1933 r., poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. Z okazji Kongresu Pokoju wprowadza się do obiegu i sprzedaży kartki pocztowe pojedyncze z wydrukowanym znaczkiem pocztowym opłaty wartości 30 gr. Na stronie adresowej kartki uwidoczniona jest postać kobiety ze wzniesioną ręką, wskazującą gołębia pokoju, który jest umieszczony na znaczku. Obok niej stoi dziecko. W górnej części kartki napis: „Niech żyje pokój między narodami — Precz z podżegaczami wojennymi". W prawym rogu kartki, której wymiary są 14,5 × 10,5 cm wytłoczono znaczek pocztowy wartości 30 gr. Rysunek znaczka przedstawia gołębia — symbol Pokoju. W dole znaczka napis: „Poczta Polska".

Napisy, liniatura oraz sam znaczek wykonane są w kolorze niebieskim, zaś postaci w kolorze stalowym. Kartki wykonane są z kartonu w kolorze kremowym.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 10 grudnia 1952 r.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

14.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 22 grudnia 1952 r. o wprowadzeniu do obiegu i sprzedaży znaczków pocztowych opłaty wartości 30 gr i 60 gr.

Na podstawie art. 22 ust. 1 ustawy z dnia 3 czerwca 1924 r. o poczcie, telegrafie i telefonie (Dz. U. z 1933 r. Nr 63, poz. 481) zarządzam, co następuje:

§ 1. Wprowadza się do obiegu i sprzedaży znaczki pocztowe opłaty wartości 30 gr i 60 gr. Znaczek stanowi prostokąt, pośrodku którego na ciemnym tle widnieje gołąb w locie. Po brzegach znaczka umieszczono napisy: „Kongres Narodów w Obronie Pokoju Wiedeń 12.XII. 1952 r.". Dół znaczka wypełnia napis „Poczta Polska". Znaczek wydano w dwóch wartościach:

30 gr w kolorze zielonym,
60 gr w kolorze niebieskim.

Znaczki te są perforowane, wykonane techniką rotograwiurową w wymiarach: 31.25 × 25,5 mm wraz z marginesami.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 12 grudnia 1952 r.

Minister: wz. F. Ładosz Podsekretarz Stanu

15.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 grudnia 1952 r. w sprawie utworzenia i ustalenia obszaru działania Dyrekcji Okręgowej Poczty i Telekomunikacji w Białymstoku.

Na podstawie art. 13 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o utworzeniu państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon" (Dz. U. z 1932 r. Nr. 105, poz. 879), w wykonaniu uchwały Nr. 937 Prezydium Rządu z dnia 28 grudnia 1951 r. zarządza się, co następuje:

§ 1. Tworzy się Dyrekcję Okręgową Poczty i Telekomunikacji w Białymstoku.

§ 2. Terytorialny zakres działania Dyrekcji Okręgowej Poczty i Telekomunikacji w Białymstoku obejmuje teren województwa białostockiego.

§ 3. Z terytorialnego zakresu działania Dyrekcji Okręgowej Poczty i Telekomunikacji w Olsztynie wyłącza się województwo białostockie.

§ 4. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od 1 stycznia 1953 r. Równocześnie traci moc postanowienie § 4. pkt. 3 zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 marca 1952 r. w sprawie struktury organizacyjnej dyrekcji okręgowych poczty i telekomunikacji (Dz. P. i T. Nr 8, poz. 105).

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

II

ZARZĄDZENIA WEWNĘTRZNE
Ministra Poczt i Telegrafów:

16.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 grudnia 1952 r. w sprawie przedkładania bankom finansującym planu bezosobowego funduszu płac.

Na podstawie § 5 Instrukcji Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego Nr 3 z dnia 25 września 1952 r. w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac (Biuletyn PKPG Nr 40 z 1952 r., poz. 190), zarządzam, co następuje:

§ 1. Wszystkie jednostki organizacyjne dysponujące bezosobowym funduszem płac, obowiązane są do przedkładania

bankom finansującym, planu bezosobowego funduszu płac w układzie kwartalnym dla poszczególnych części funduszu z tym, że część I i III (wynagrodzenie za wszelkie prace doraźne oraz za udział w posiedzeniach i pracach komisji i za prace zlecone) zawierać będzie rozbicie całej kwoty na poszczególne prace zatwierdzone przez jednostkę nadrzędną.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 10 grudnia 1952 r.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

Przedruk

Załącznik do zarządzenia Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 10 grudnia 1952 r. (Dz. P. i T. Nr. 3, poz. 16 z 1953 r.).

Biuletyn P. K. P. G. Nr. 40, poz. 190.

INSTRUKCJA
PRZEWODNICZĄCEGO PAŃSTWOWEJ KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

Nr 3 z dnia 25 września 1952 r.
(znak PN 1 R).

w sprawie zasad gospodarowania bezosobowym funduszem płac.

W celu zapewnienia jednolitego postępowania przy gospodarowaniu bezosobowym funduszem płac w przedsiębiorstwach, ustala się następujące wytyczne, dotyczące zasad wydatkowania kwot z tego funduszu.

§ 1. Całą kwotę bezosobowego funduszu płac należy rozdzielić na trzy następujące części:

Część I. Na wynagrodzenie za wszelkie doraźne prace, wykonane w formie umowy zlecenia lub umowy o dzieło, niezbędne dla normalnego funkcjonowania przedsiębiorstwa, jak np.:

a) prace załadunkowe i wyładunkowe,

b) opracowanie branżowych taryfikatorów kwalifikacyjnych norm branżowych, wykonanych na podstawie decyzji ministerstwa,

c) prace inne doraźne, jeżeli w zakładzie pracy nie zaplanowano lub nie zatrudniono pracowników, do których obowiązków te prace należą i jeżeli stwierdzono odmowę wykonania zamówienia przez osoby, o których mowa w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych kategorii osób prawnych (Dz. U. Nr. 12, poz. 73 i Nr. 58, poz. 448) i przez centrale przemysłu prywatnego, wymienione w zarządzeniu z dnia 31 sierpnia 1950 r. w sprawie udzielania zamówień centralom prywatnego przemysłu oraz w sprawie stwierdzenia odmowy przyjęcia zamówienia przez osoby, o których mowa w § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 19 lutego 1949 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz niektórych osób prawnych (Monitor Polski z 1949 r. Nr. A—112, poz. 1414 i z 1951 r. Nr. A—47, poz. 634).

Nie uważa się za pracę doraźną:

a) prac wykonywanych przez pracowników sezonowych,

b) prac wykonywanych przez pracowników zatrudnionych na niepełnym etacie, których wynagradza się z osobowego funduszu płac lub z części II bezosobowego funduszu płac.

Część II. Na wynagrodzenie dla radców prawnych, doradców technicznych itp. niezbędnych dla danego przedsiębiorstwa, a zatrudnionych na niepełnym etacie.

Część III. Na wynagrodzenia za udział w posiedzeniach i pracach komisji oraz za prace zlecone.

§ 2. 1. Wynagrodzenia za prace doraźne mogą być wypłacane jedynie pracownikom, nie będącym stałymi pracownikami przedsiębiorstwa, korzystającego z ich usług.

2. Wyjątkowo może być wypłacane wynagrodzenie z tej części bezosobowego funduszu płac pracownikom własnym, pracującym przy załadunku lub wyładunku po godzinach normalnej pracy. Przepis ten nie obejmuje pracowników działu transportowego.

3. W razie zatrudnienia pracowników, o których mowa w ust. 2 przy załadunku lub wyładunku w normalnych godzinach pracy, otrzymują oni wynagrodzenie z osobowego funduszu płac.

4. Wydatkowanie kwot z części I bezosobowego funduszu płac może mieć miejsce jedynie wówczas, gdy praca doraźna nie może być wykonana w ramach normalnych obowiązków stałej załogi zakładu.

5. Wysokość wynagrodzenia pracowników własnych i obcych za prace za- i wyładunkowe ustalać należy w oparciu o obowiązujące stawki akordowe.

6. W przypadku wykonania przez pracowników innych prac doraźnych, na które nie ma oznaczonej obowiązującej stawki, należy kierować się zasadą słusznego wynagrodzenia z tym, że w każdym razie nie może ono przewyższać kwoty uzyskanej z przemnożenia ilości pracowniko-godzin, potrzebnej dla wykonania tej pracy przez podwójną stawkę pracowniko-godziny pracownika o kwalifikacjach, potrzebnych dla jej wykonania.

§ 3. Wypłaty z części II bezosobowego funduszu płac powinny opierać się na obowiązujących stawkach płac, ustalonych dla kategorii pracowników, a w razie braku stawek wynagrodzenie powinno być ustalone stosownie do nakładu pracy.

§ 4. 1. Suma wypłat z części III bezosobowego funduszu płac w państwowych przedsiębiorstwach przemysłowych, objętych działaniem ustawy z dnia 4 lutego 1950 r. o Funduszu Zakładowym (Dz. U. Nr 6, poz. 53) nie może przekroczyć 0,2% planowanego funduszu płac, a w przedsiębiorstwach nie objętych działaniem ustawy o Funduszu Zakładowym nie może przekroczyć 0,1% planowanego funduszu płac.

2. Wynagrodzenie z części III bezosobowego funduszu płac za udział w posiedzeniach i pracach komisji może być wypłacone jedynie w tych przypadkach, gdy posiedzenia i prace komisji zostały na podstawie obowiązujących przepisów uznane za płatne. Wynagrodzenia te powinny być zgodne z obowiązującymi stawkami.

3. Z części III bezosobowego funduszu płac mogą być również wypłacone wynagrodzenia za prace zlecone pracownikom własnym z tym, że powierzenie prac zleconych pracownikom własnym może mieć miejsce jedynie przy równoczesnym zachowaniu obydwóch następujących warunków:

1) praca nie należy do normalnych obowiązków pracownika,

2) wykonanie pracy odbywa się w godzinach nadliczbowych.

4. Wynagrodzenia za prace zlecone, o których mowa w ust. 3 muszą opierać się na zasadach słusznego wynagradzania z tym, że nie mogą one przekraczać kwoty, uzyskanej przez przemnożenie ilości pracowniko-godzin, potrzebnej dla wykonania danej pracy przez podwójną stawkę jednej pracowniko-godziny pracownika o kwalifikacjach potrzebnych dla jej wykonania.

5. Powierzenie prac zleconych pracownikom własnym jest dopuszczalne jedynie wtedy, gdy jest to niezbędne dla dobrego wykonania zadań gospodarczych przez przedsiębiorstwo.

6. Wynagrodzenie za prace zlecone wykonane w ciągu miesiąca przez własnego pracownika nie może przekraczać 50% jego zasadniczego uposażenia miesięcznego.

§ 5. Właściwi Ministrowie wydadzą zarządzenia zlecające zakładom pracy, aby bankom finansującym przedkładany był plan bezosobowego funduszu płac w układzie kwartalnym dla poszczególnych części funduszu z tym, że część I i III (wynagrodzenia za wszelkie prace oraz za udział w posiedzeniach i pracach komisji i za prace zlecone) zawierać będzie rozbicie całej kwoty na poszczególne prace, zatwierdzone przez jednostkę nadrzędną.

§ 6. Dysponowanie funduszem bezosobowym w sposób sprzeczny z postanowieniami instrukcji, traktowane będzie jako naruszenie dyscypliny finansowej.

PRZEWODNICZĄCEJ PAŃSTWOWEJ
KOMISJI PLANOWANIA GOSPODARCZEGO

wz. F. Blinowski.

17.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 31 grudnia 1952 r. w sprawie wprowadzenia w życie branżowego planu kont i komentarza do branżowego planu kont dla państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta, Telegraf i Telefon".

§ 1. Wprowadza się w życie branżowy plan kont i komentarz do branżowego planu kont dla państwowego przedsiębiorstwa „Polska Poczta Telegraf i Telefon" na 1953 rok, stanowiące oddzielne załączniki.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

18.

ZARZĄDZENIE

Ministra Poczt i Telegrafów z dnia 9 stycznia 1953 r. w sprawie projektowania i zatwierdzania wzorów odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej.

Na podstawie § 7 zarządzenia Nr. 322 Przewodniczącego Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego z dnia 6.X.

1952 r. (Biuletyn PKPG Nr. 42, poz. 204) w sprawie projektowania i zatwierdzania wzorów odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej zarządza się, co następuje:

§ 1. Wzory odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej projektują w zakładach pracy kierownicy komórek bezpieczeństwa i higieny ruchu przy współudziale inspektorów, instruktorów, referentów bezpieczeństwa i higieny ruchu oraz Rady Zakładowej (Miejscowej), jak również samych pracowników stosownie do wymogów bezpieczeństwa i higieny pracy.

Zaprojektowane wzory zakłady pracy przesyłają do jednostek nadrzędnych, którym bezpośrednio podlegają.

§ 2. Kierownicy komórek bezpieczeństwa i higieny ruchu jednostek nadrzędnych rozpatrują nadesłane przez zakłady pracy wzory odzieży specjalnej i sprzętu ochrony osobistej względnie projektują nowe wzory i przedkładają je Ministerstwu Poczt i Telegrafów (Departament Techniki, Wydział Bezpieczeństwa i Higieny Ruchu).

§ 3. Ministerstwo Poczt i Telegrafów (Wydział Bezpieczeństwa i Higieny Ruchu), po przeanalizowaniu otrzymanych projektów oraz po uzgodnieniu ich z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Poczty i Telekomunikacji i z właściwymi instytutami naukowymi przesyła Centralnemu Instytutowi Ochrony Pracy do zatwierdzenia.

§ 4. Za wykonanie niniejszego zarządzenia odpowiedzialni są w dyrekcjach okręgowych poczty i telekomunikacji, Dyrekcji Okręgowej Poczty, Dyrekcji Okręgowej Telekomunikacji dyrektorzy okręgowi, w przedsiębiorstwach, Zarządach i Centralnych Zarządach — naczelni inżynierowie, w Ministerstwie Poczt i Telegrafów — naczelnik Wydziału Bezpieczeństwa i Higieny Ruchu.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister: prof. dr inż. W. Szymanowski

OKÓLNIKI:

19.

Wykaz Nr 61 wydawnictw pozbawionych debitu pocztowego.

Zarządzeniem Naczelnego Dyrektora Głównego Urzędu Kontroli Prasy, Publikacyj i Widowisk został odebrany debit następującym czasopismom:

L. p.	Tytuł czasopisma	Miejsce wydania	język
278	„Bonifatiusbote"	Niemcy Zachodnie	niemiecki
279	„Róże Marii"	St. Zjedn. A. P.	polski
280	„Posłaniec Serca Jezesu"	Chicago, St. Zjedn. A. P.	"
281	„Mitarbeiter und Freundeskreis der Mission für Süd-Ost-Europa"	Niemcy Zachodnie	niemiecki

Z czasopismami tymi należy postąpić według postanowień zawartych w okólniku Nr PK 320 z dnia 18 listopada 1946 r. (Dziennik Urzędowy M. P. i T. Nr 18).

KOMUNIKATY:

20.

Nagrody za ujęcie fałszerzy książeczek oszczędnościowych.

Powszechna Kasa Oszczędności w dowód uznania za sumienne spełnianie obowiązków służbowych przy obsłudze obrotu oszczędnościowego, przyznała nagrody pieniężne niżej wymienionym pracownikom urzędów poczt.-telekom. za przyczynienie się do ujęcia fałszerzy książeczek oszczędnościowych:

W Urzędzie Poczt.-Telekom. Ogrodzieniec:
Ob. Dudziak Maria

W Urzędzie Poczt.-Telekom. Warszawa 94 (Radość)
Ob. Ciszewski Leonard — zł 100.—
Ob. Świeściak Eugeniusz — zł 100.—

W Urzędzie Poczt.-Telekom. Warszawa 15:
Ob. Czajkowska Kazimiera — zł 150.—
Ob. Walasiuk Halina — zł 150.—

W Urzędzie Poczt.-Telekom. Kudowa Zdrój:
Ob. Sokołowska Helena — zł 200.—

W Urzędzie Poczt.-Telekom. Strzegom:
Ob. Oksiński Józef — zł 100.—

W Urzędzie Poczt.-Telekom. Łódź 13:
Ob. Przybysz Teresa — zł 500.—
Ob. Makowski Stanisław — zł 100.—

W Urzędzie Poczt.-Telekom. Szczecin 1:
Ob. Hakemer Danuta — zł 100.—

W Urzędzie Poczt.-Telekom. Środa Wlkp.:
Ob. Kapturek Stanisław — zł 250.—
Ob. Janasik Wincenty — zł 50.—

W Urzędzie Poczt.-Telekom. Tychy:
Ob. Grychtolik Franciszek — zł 100.—
Ob. Wilhelm Jan — zł 50.—
Ob. Godziek Jan — zł 50.—

W Urzędzie Poczt.-Telekom. Elbląg 1:
Ob. Rodzewicz Elwira — zł 200.—
Ob. Chudzik Halina — zł 200.—

Adres Redakcji i Administracji: Ministerstwo Poczt i Telegrafów, Warszawa, Plac Małachowskiego 2.

Prenumeratę należy wpłacać na konto czekowe P.K.O. Nr I-3000.

Prenumerata: rocznie 42 zł, półrocznie 25 zł 20 gr, kwartalnie 16 zł 80 gr. Cena pojedyńczych egzemplarzy do 2 kartek 90 gr. za każdą następną kartkę 30 gr.

Nakład: 9.800 egz. Format A4. Papier 61×86, druk. VII kl., gramatura 60 g. **Arkuszy druku 1/2.**

Rękopis otrzymano: 16.I. 53 r. Druk ukończono: 5.II. 53 r.

Tłoczono z polecenia Ministra Poczt i Telegrafów w Zakł. Graf. Centr. Zarządu Zaop. Łączności — W-wa, Ludna 4.

4-B-11550